

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiosjunde årgången

29 maj 2014

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 542/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av förordning (EU) nr 1215/2012 beträffande de regler som ska tillämpas vad gäller den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 543/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av rådets beslut 2005/681/RIF om inrättande av Europeiska polisakademin (Cepol) 5
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 544/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 302/2009 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet 7
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 545/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen ⁽¹⁾ 10
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 546/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av rådets förordning (EG) nr 718/1999 om en politik för gemenskapens flottkapacitet inom inlandssjöfarten för att främja transporter på de inre vattenvägarna 15
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 547/2014 av den 15 maj 2014 om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget 18

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 542/2014

av den 15 maj 2014

om ändring av förordning (EU) nr 1215/2012 beträffande de regler som ska tillämpas vad gäller den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 81.2 a, c och e,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den 19 februari 2013 undertecknade Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland avtalet om en enhetlig patentdomstol ⁽³⁾. Enligt avtalet om en enhetlig patentdomstol ska det inte träda i kraft före den första dagen i den fjärde månaden efter dagen för ikraftträdande av ändringarna av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽⁴⁾ vad gäller förhållandet mellan den förordningen och avtalet om en enhetlig patentdomstol.
- (2) Den 15 oktober 2012 undertecknade Konungariket Belgien, Storhertigdömet Luxemburg och Konungariket Nederländerna, som är parter i fördraget av den 31 mars 1965 om upprättande och stadgar för en Beneluxdomstol (nedan kallat *fördraget om Beneluxdomstolen*), ett protokoll om ändring av det fördraget. Det protokollet gjorde det möjligt att överföra behörighet till Beneluxdomstolen i särskilda frågor som omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EU) nr 1215/2012.
- (3) Förhållandet mellan förordning (EU) nr 1215/2012 och avtalet om en enhetlig patentdomstol respektive fördraget om Beneluxdomstolen måste regleras genom ändringar av den förordningen.
- (4) Den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen bör anses som domstolar i den mening som avses i förordning (EU) nr 1215/2012, för att tillgodose kraven på rättssäkerhet och förutsebarhet för svarande mot vilka talan skulle kunna väckas vid dessa två domstolar på en ort som är belägen i en annan medlemsstat än den som anges genom bestämmelserna i förordning (EU) nr 1215/2012.

⁽¹⁾ Yttrande av den 26 februari 2014 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 maj 2014.

⁽³⁾ EUT C 175, 20.6.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (5) De ändringar av förordning (EU) nr 1215/2012 som föreskrivs i den härförordningen vad gäller den enhetliga patentdomstolen är avsedda att bestämma den domstolens internationella behörighet och påverkar inte den interna fördelningen av förfaranden mellan den domstolens avdelningar och inte heller de bestämmelser som föreskrivs i avtalet om en enhetlig patentdomstol i fråga om utövande av behörighet, däribland exklusiv behörighet, under den övergångsperiod som föreskrivs i det avtalet.
- (6) Den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen, som är gemensamma domstolar för flera medlemsstater, kan inte, till skillnad från en domstol i en medlemsstat, utöva behörighet med stöd av nationell rätt gentemot svarande som inte har hemvist i en medlemsstat. För att dessa två domstolar ska kunna utöva behörighet i förhållande till sådana svarande bör därför bestämmelserna i förordning (EU) nr 1215/2012, vad gäller frågor som omfattas av den enhetliga patentdomstolens respektive Beneluxdomstolens behörighet, vara tillämpliga även på svarande med hemvist i tredjeländer. De befintliga behörighetsreglerna i förordning (EU) nr 1215/2012 säkerställer en nära koppling mellan de förfaranden på vilka den förordningen är tillämplig och medlemsstaternas territorium. Det är därför lämpligt att utvidga dessa regler till att gälla talan mot alla svarande, oavsett deras hemvist. Vid tillämpningen av behörighetsreglerna i förordning (EU) nr 1215/2012 bör den enhetliga patentdomstolen och Beneluxdomstolen (nedan var och en kallade *en gemensam domstol*) endast tillämpa de bestämmelser som är lämpliga för den sakfråga för vilka de har getts behörighet.
- (7) En gemensam domstol bör kunna handlägga tvister där svarande från tredjeländer på grundval av en subsidiär regel om behörighet i förfaranden angående ett intrång i ett europeiskt patent som ger upphov till skada såväl inom som utanför unionen. Sådan subsidiär behörighet bör utövas om egendom som tillhör svaranden befinner sig i en medlemsstat som är part i det instrument genom vilket den gemensamma domstolen inrättades och om tvisten i fråga har tillräcklig anknytning till en sådan medlemsstat, till exempel på grund av att käranden har sin hemvist där eller att bevisning i tvisten är tillgänglig där. Vid bestämmande av sin behörighet bör den gemensamma domstolen ta hänsyn till värdet på egendomen i fråga, vilket inte bör vara obetydligt och vilket bör göra det möjligt att åtminstone delvis verkställa domen i medlemsstater som är parter i instrumentet om inrättande av den gemensamma domstolen.
- (8) Bestämmelserna i förordning (EU) nr 1215/2012 om litispens och mål som har samband med varandra, som syftar till att förhindra parallella förfaranden och inbördes oförenliga domar, bör tillämpas om talan väcks vid en gemensam domstol och vid domstol i en medlemsstat där avtalet om en enhetlig patentdomstol eller, allt efter omständigheterna, fördraget om Beneluxdomstolen inte är tillämpligt.
- (9) Bestämmelserna i förordning (EU) nr 1215/2012 om litispens och mål som har samband med varandra bör även vara tillämpliga om, under den övergångsperiod som föreskrivs i avtalet om en enhetlig patentdomstol, talan väcks i vissa typer av tvister vid, å ena sidan, den enhetliga patentdomstolen, och, å den andra sidan, en nationell domstol i en medlemsstat som är part i avtalet om en enhetlig patentdomstol.
- (10) Domar som meddelats av den enhetliga patentdomstolen eller av Beneluxdomstolen bör erkännas och verkställas i enlighet med förordning (EU) nr 1215/2012 i en medlemsstat som inte är part i avtalet om en enhetlig patentdomstol eller fördraget om Beneluxdomstolen, allt efter omständigheterna.
- (11) Domar som meddelats av domstol i en medlemsstat som inte är part i avtalet om en enhetlig patentdomstol eller fördraget om Beneluxdomstolen, allt efter omständigheterna, bör erkännas och verkställas i en annan medlemsstat i enlighet med förordning (EU) nr 1215/2012.
- (12) Förordning (EU) nr 1215/2012 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (13) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (14) I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.

- (15) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av den här förordningen, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark, dock utan att detta påverkar Danmarks möjlighet att tillämpa de ändringar av förordning (EU) nr 1215/2012 som fastställs i denna förordning i enlighet med artikel 3 i avtalet av den 19 oktober 2005 mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Danmark om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EU) nr 1215/2012 ska följande artiklar införas i kapitel VII:

”Artikel 71a

1. I denna förordning avses med en gemensam domstol för flera medlemsstater i enlighet med vad som anges i punkt 2 (nedan kallad en *gemensam domstol*) en domstol i någon av medlemsstaterna när en sådan gemensam domstol i enlighet med det instrument genom vilket den inrättats utövar sin behörighet i sådana frågor som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.
2. I denna förordning ska var och en av följande domstolar anses vara en gemensam domstol:
 - a) Den enhetliga patentdomstolen, som inrättades genom det avtal om en enhetlig patentdomstol som undertecknades den 19 februari 2013 (nedan kallat *avtalet om en enhetlig patentdomstol*).
 - b) Beneluxdomstolen, som inrättades genom fördraget av den 31 mars 1965 om upprättande och stadgar för en Beneluxdomstol (nedan kallat *fördraget om Beneluxdomstolen*).

Artikel 71b

En gemensam domstols behörighet ska bestämmas på följande sätt:

1. En gemensam domstol ska vara behörig enligt denna förordning om domstolarna i en medlemsstat som är part i det instrument genom vilket den gemensamma domstolen inrättades skulle vara behöriga i frågor som omfattas av det instrumentet.
2. Om svaranden inte har sin hemvist i en medlemsstat, och denna förordning inte heller i övrigt ger behörighet i förhållande till denne, ska kapitel II tillämpas, när så är lämpligt, oavsett var svaranden har sin hemvist.

Ansökan får lämnas in till en gemensam domstol angående en interimistisk åtgärd, inbegripet en säkerhetsåtgärd, även om domstolarna i ett tredjeland är behöriga att pröva målet i sak.

3. Om en gemensam domstol är behörig i förhållande till en svarande enligt punkt 2 i en tvist rörande ett intrång i ett europeiskt patent som innebär att skada uppstår inom unionen, kan denna domstol också utöva behörighet när det gäller skada som uppstår utanför unionen till följd av ett sådant intrång.

En sådan behörighet får endast bestämmas om egendom som tillhör svaranden befinner sig i en medlemsstat som är part i det instrument genom vilket den gemensamma domstolen inrättades och om tvisten har tillräcklig anknytning till någon sådan medlemsstat.

Artikel 71c

1. Artiklarna 29–32 ska vara tillämpliga när talan väcks vid en gemensam domstol och vid en domstol i en medlemsstat som inte är part i det instrument genom vilket den gemensamma domstolen inrättades.
2. Artiklarna 29–32 ska vara tillämpliga när, under den övergångsperiod som avses i artikel 83 i avtalet om en enhetlig patentdomstol, talan väcks vid den enhetliga patentdomstolen och vid en domstol i en medlemsstat som är part i avtalet om en enhetlig patentdomstol.

Artikel 71d

Denna förordning ska tillämpas på erkännande och verkställighet av

- a) domar som meddelats av en gemensam domstol som ska erkännas och verkställas i en medlemsstat som inte är part i det instrument genom vilket den gemensamma domstolen inrättades, och

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2005, s. 62.

- b) domar som meddelats av domstolar i en medlemsstat som inte är part i det instrument genom vilket den gemensamma domstolen inrättades och som ska erkännas och verkställas i en medlemsstat som är part i det instrumentet.

Om erkännande och verkställighet av en dom som har meddelats av en gemensam domstol söks i en medlemsstat som är part i det instrument genom vilket den gemensamma domstolen inrättades, är det dock bestämmelserna om erkännande och verkställighet i det instrumentet som ska gälla i stället för bestämmelserna i denna förordning.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 10 januari 2015.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 543/2014**av den 15 maj 2014****om ändring av rådets beslut 2005/681/RIF om inrättande av Europeiska polisakademien (Cepol)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 87.2 b,

med beaktande av Belgiens, Bulgariens, Tjeckiens, Tysklands, Estlands, Greklands, Spaniens, Frankrikes, Kroatens, Italiens, Cyperns, Lettlands, Litauens, Luxemburgs, Ungerns, Maltas, Nederländernas, Österrikes, Polens, Portugals, Rumäniens, Sloveniens, Slovakiens, Finlands och Sveriges initiativ,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i rådets beslut 2005/681/RIF ⁽²⁾ har Cepol sitt säte i Bramshill i Förenade kungariket.
- (2) Utan hinder av artikel 4 i beslut 2005/681/RIF meddelade Förenade kungariket i skrivelser daterade den 12 december 2012 och den 8 februari 2013 att det ensidigt hade beslutat att det inte längre önskade vara värdland för Cepol. Förutom Cepol finns i Bramshill även National Policing Improvement Agency's nationella polisutbildningsanläggning som Förenade kungariket hade beslutat att ersätta med en ny polisakademi på annan plats. Förenade kungariket hade därför beslutat att stänga den nationella polisutbildningsanläggningen i Bramshill och sälja anläggningen, då kostnaderna var höga och det inte fanns någon alternativ affärsmodell som kunde drivas i anläggningen. Med beaktande av kraven i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) på lojalt samarbete och särskilt de krav som följer av artikel 4 i EU-fördraget, bör unionen och medlemsstaterna ömsesidigt bistå varandra i upprätthållandet av Cepols operativa verksamhet. För att så ska ske krävs särskilt att Förenade kungariket säkerställer en smidig övergång för Cepol till dess nya säte, utan att Cepols ordinarie budget äventyras.
- (3) Mot bakgrund av det samförstånd som uppnåddes av företrädarna för medlemsstaternas regeringar den 8 oktober 2013 och av behovet av att bevara Cepols status som separat unionsorgan bör det arrangeras så att Cepols säte blir Budapest efter att det lämnar Bramshill. Detta arrangemang bör införlivas i beslut 2005/681/RIF.
- (4) Mot bakgrund av den rättsliga ram som infördes genom Lissabonfördragets ikraftträdande är det nödvändigt att se över beslut 2005/681/RIF, samtidigt som Cepols status som separat unionsorgan säkerställs.
- (5) Beslut 2005/681/RIF bör därför ändras i enlighet med detta.
- (6) Innan Cepol inleder sin operativa fas på den nya platsen bör ett avtal om säte ingås, i enlighet med fastställda förfaranden.
- (7) I enlighet med artiklarna 3 och 4a.1 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), har dessa medlemsstater meddelat att de önskar delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (8) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 maj 2014.

⁽²⁾ Rådets beslut 2005/681/RIF av den 20 september 2005 om inrättande av Europeiska polisakademien (Cepol) och om upphävande av beslut 2000/820/RIF (EUT L 256, 1.10.2005, s. 63).

- (9) Mot bakgrund av det akuta behovet av att fastställa Cepols nya säte, bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2005/681/RIF ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Säte

Cepol ska ha sitt säte i Budapest i Ungern.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 21a

Översyn

Senast den 30 november 2015 ska kommissionen utarbeta en rapport om den ändamålsenliga verkan av detta beslut, med beaktande av behovet av att säkerställa Cepols status som ett separat unionsorgan. Den rapporten ska, om så krävs, åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av detta beslut till följd av en grundlig kostnads-nyttoanalys och konsekvensbedömning.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 september 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 544/2014**av den 15 maj 2014****om ändring av rådets förordning (EG) nr 302/2009 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter det att utkastet till lagstiftningsakt översänts till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Unionen är en part i den internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten ⁽³⁾ (nedan kallad *konventionen*).
- (2) Internationella kommissionen för bevarande av tonfisk i Atlanten (nedan kallad *Iccat*), som inrättats genom konventionen, antog vid sitt 16:e särskilda möte 2008 rekommendation 08-05 om att upprätta en ny återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet, som ska ersätta den tidigare återhämtningsplanen som antogs 2006. Rådets förordning (EG) nr 302/2009 ⁽⁴⁾ antogs för att genomföra dessa internationella bevarandeåtgärder på unionsnivå.
- (3) Vid sitt 17:e särskilda möte 2010 antog *Iccat* rekommendation 10-04 om ändring av den fleråriga återhämtningsplanen för blåfenad tonfisk. Förordning (EG) nr 302/2009 har sedermera ändrats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 500/2012 ⁽⁵⁾ för att genomföra dessa internationella bevarandeåtgärder på unionsnivå.
- (4) Vid sitt 18:e särskilda möte 2012 antog *Iccat* rekommendation 12-03 om ytterligare ändring av den fleråriga återhämtningsplanen för blåfenad tonfisk. För att bättre anpassa fiskesäsongerna till flottornas verksamhet omfattar rekommendation 12-03 en ändring av fiskesäsongerna; dessa definieras nu som öppna säsonger, i motsats till fredningstider i tidigare *Iccat*-rekommendationer. Dessutom har de konkreta datum då fiske tillåts med notfartyg, spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg ändrats. Slutligen var det nödvändigt att införa en bestämmelse som uttryckligen tillät fiske året runt med alla andra fiskeredskap, med undantag för alla slags drivgarn, för att undvika osäkerhet med avseende på redskap som inte omfattas av särskilda bestämmelser om fiskeperioder. Perioder och datum för fiskesäsongerna i Atlanten kan komma att revideras av *Iccat* under 2015 enligt rekommendationerna från *Iccats* ständiga kommitté för forskning och statistik
- (5) Vid sitt 23:e ordinarie möte i november 2013 antog *Iccat* rekommendation 13-08 som kompletterar rekommendation 12-03, i syfte att möjliggöra sådana ändringar i fiskesäsongerna för spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg i östra Atlanten som inte påverkar skyddet av lekområdena för blåfenad tonfisk i Medelhavet. I den *Iccat*-rekommendationen anges att de avtalsslutande parterna samt de samarbetande icke avtalsslutande parterna, organisationerna och fiskeriororganisationerna får ange ett annat startdatum för fiskesäsongerna för sina spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg som är verksamma i östra Atlanten, samtidigt som den sammanlagda tid som den öppna säsongen

⁽¹⁾ EUT C 67, 6.3.2014, s. 157.

⁽²⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 maj 2014.

⁽³⁾ Rådets beslut 86/238/EEG av den 9 juni 1986 om anslutning av gemenskapen till internationella konventionen för bevarande av tonfisk i Atlanten, ändrat genom det protokoll som bifogas till utskottets slutbetänkande vid konferensen av staternas befullmäktigade ombud som i Paris undertecknat konventionen den 10 juli 1984 (EGT L 162, 18.6.1986, s. 33).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 302/2009 av den 6 april 2009 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet, ändring av förordning (EG) nr 43/2009 och upphävande av förordning (EG) nr 1559/2007 (EUT L 96, 15.4.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 500/2012 av den 13 juni 2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 302/2009 om en flerårig återhämtningsplan för blåfenad tonfisk i östra Atlanten och Medelhavet (EUT L 157, 16.6.2012, s. 1).

för dessa fisken varar ska vara oförändrad. I den Iccat-rekommendationen fastställs också regler för användningen av stereokamera vid placering i kasse. Avsikten är att alla tekniska specifikationer, inbegripet provtagningsurvalet, provtagnings sättet, avståndet från kameran, slussens mått samt metoderna (förhållandet mellan längd och vikt) ska ses över av den ständiga kommittén för forskning och statistik vid dess möte 2014 och vid behov ändras av Iccat vid dess möte 2014 på grundval av kommitténs rekommendationer.

- (6) I syfte att genomföra Iccat-rekommendation 12-03 i unionsrätten för att säkerställa att bestånden av blåfenad tonfisk verkligen bevaras, för att ge rättslig säkerhet i fråga om de berörda fiskesäsongerna och, slutligen, för att ge medlemsstaterna möjlighet att korrekt definiera sina fångst-, kapacitets- och inspektionsplaner och andra rapporteringsskyldigheter, och i syfte att genomföra Iccat-rekommendation 13-08 i unionsrätten avseende användningen av stereokamerasystem inom ramen för placering i kasse och möjligheten att ange ett annat startdatum för fiskesäsongerna för spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg som är verksamma i östra Atlanten, är det nödvändigt att så snart som möjligt ändra relevanta bestämmelser i förordning (EG) nr 302/2009.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 302/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 7 ska ersättas med följande:

”Artikel 7

Fiskesäsonger

1. Fiske efter blåfenad tonfisk med stora pelagiska långrevsfångstfartyg över 24 meter är tillåtet i östra Atlanten och Medelhavet under perioden 1 januari–31 maj, med undantag för området väster om 10° W och norr om 42° N, där sådant fiske är tillåtet under perioden 1 augusti–31 januari.
2. Fiske efter blåfenad tonfisk med ringnotsfartyg är tillåtet i östra Atlanten och Medelhavet under perioden 26 maj–24 juni.
3. Fiske efter blåfenad tonfisk med spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg är tillåtet i östra Atlanten och Medelhavet under perioden 1 juli–31 oktober.

Utan hinder av första stycket, eftersom det inte påverkar skyddet av lekområdena, får medlemsstaterna i sina årliga nationella fiskeplaner för 2014 och 2015 ange ett annat startdatum för spöfiskefartyg och dörjfiskefartyg som för deras flagg och är verksamma i östra Atlanten, under förutsättning att den sammanlagda tid som den öppna säsongen för dessa fisken varar fortfarande är förenlig med första stycket.

I unionens fiskeplan som ska överlämnas till Iccat senast den 15 februari varje år ska det anges om startdatumen för dessa fisken har ändrats, liksom koordinaterna för de berörda områdena.

4. Fiske efter blåfenad tonfisk med pelagiska trålare är tillåtet i östra Atlanten under perioden 16 juni–14 oktober.
5. Fritids- eller sportfiske efter blåfenad tonfisk är tillåtet i östra Atlanten och Medelhavet under perioden 16 juni–14 oktober.
6. Fiske efter blåfenad tonfisk med andra fiskeredskap än de som avses i punkterna 1–5 är tillåtet under hela året. Utan hinder härav är fiske efter blåfenad tonfisk med alla slags drivgarn förbjudet.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 24a

Användning av stereokameror vid placering i kasse

Användningen av stereokamerasystem i samband med placering i kasse ska uppfylla följande krav:

- a) Provtagningsurvalet av levande fisk ska inte understiga 20 % av den mängd fisk som placeras i kasse; när det är tekniskt möjligt ska urvalet av levande fisk vara sekventiellt genom att vart femte exemplar mäts; ett sådant urval ska utgöras av fisk som mäts på ett avstånd av 2–8 meter från kameran.
- b) Den sluss som leder från den ena kassen till den andra ska ha en bredd om högst 10 meter och en höjd om högst 10 meter.
- c) När fiskens längdmått uppvisar en flertoppig fördelning (två eller flera grupper av olika storlek) ska det vara möjligt att använda fler än en omräkningsmetod vid ett och samma tillfälle för placering i kasse; de mest aktuella metoder som fastställts av Iccats ständiga kommitté för forskning och statistik ska användas för att omräkna standardlängder till totalvikter, på grundval av den storlekskategori som den fisk som mäts i samband med placeringen i kasse tillhör.
- d) Stereolängdmåtten ska valideras före varje placering i kasse, med användning av en grafisk skala på 2–8 meters avstånd.
- e) När resultaten av stereoprogrammet meddelas ska informationen signalera den felmarginal som beror på stereokamerasystemets tekniska specifikationer, vilken inte får överskrida $\pm 5\%$.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 545/2014**av den 15 maj 2014****om ändring av rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att effektivt kunna bekämpa diskriminering i enlighet med artikel 10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), bidra till att säkerställa efterlevnaden av artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eftersträva full sysselsättning och sociala framsteg i enlighet med artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) samt övervaka framsteg i fråga om unionens politiska mål, såsom huvudmålen i Europa 2020-strategin, måste det finnas jämförbar, tillförlitlig och objektiv statistik om situationen för anställda, arbetslösa och personer utanför arbetsmarknaden, med respekt för insynsskydd för statistiska uppgifter, personlig integritet och skydd av personuppgifter.
- (2) Till följd av att EUF-fördraget har trätt i kraft måste de befogenheter som tilldelas kommissionen anpassas till artiklarna 290 i det fördraget och till den nya rättsliga ram som är följden av att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 trätt i kraft ⁽²⁾.
- (3) Kommissionen har enligt förordning (EU) nr 182/2011 åtagit sig att se över lagstiftningsakter som nu innehåller hänvisningar till det föreskrivande förfarandet med kontroll och anpassa dem till kriterierna i EUF-fördraget.
- (4) Rådets förordning (EG) nr 577/98 ⁽³⁾ innehåller hänvisningar till det föreskrivande förfarandet med kontroll och bör därför anpassas till kriterierna i EUF-fördraget.
- (5) Befogenheten att anta akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget bör, särskilt för att ta hänsyn till den ekonomiska, sociala och tekniska utvecklingen, delegeras till kommissionen med avseende på att ändra förteckningen över undersökningsvariabler som anges i den förteckning över 14 grupper med undersökningskaraktäristika som avses i förordning (EG) nr 577/98, i syfte att fastställa ett treårigt program med ad hoc-moduler där det för varje ad hoc-modul anges ämne, förteckning och beskrivning av området med specialiserad information (*ad hoc-undermoduler*) och referensperiod. Vidare bör kommissionen ges befogenhet att genom delegerade akter fastställa förteckningen över strukturella variabler och undersökningens frekvens. Kommissionen bör se till att dessa delegerade akter inte innebär någon betydande extra börda för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna.
- (6) Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 maj 2014.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 577/98 av den 9 mars 1998 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen (EGT L 77, 14.3.1998, s. 3).

- (7) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 577/98 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (8) Med tanke på hur stor betydelse arbetskraftsundersökningens ad hoc-moduler har för unionens politik, bör unionen lämna bidrag till finansieringen av modulerna, i enlighet med principen om en lämplig fördelning av den ekonomiska bördan mellan unionens och medlemsstaternas budgetar. Bidrag bör tilldelas utan förslagsomgång i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾. Bidragen bör, under förutsättning att ad hoc-modulerna faktiskt genomförs, lämnas till de nationella statistikmyndigheter och andra nationella myndigheter som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 ⁽²⁾. Bidrag som tilldelas för genomförandet av arbetskraftsundersökningar kan ta formen av enhetsbelopp. I detta sammanhang bör användningen av enhetsbelopp vara ett av de huvudsakliga sätten att förenkla förvaltningen av bidrag.
- (9) Med avvikelse från förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 är det nödvändigt att medfinansiera lönekostnaderna för personalen vid nationella förvaltningar, på grund av den ökade bördan i samband med de ytterligare uppgifter som ska samlas in för arbetskraftsundersökningens ad hoc-moduler som bidrar till indikatorerna för unionens politiska mål, även om den ifrågavarande myndigheten skulle ha genomfört den verksamhet som fått bidrag även utan EU-bidrag, liksom att medfinansiera andra relevanta stödberättigande kostnader.
- (10) När det gäller tilldelning av befogenheter till kommissionen innebär denna förordning endast en anpassning av den befintliga befogenhetstilldelningen i förordning (EG) nr 577/98 till artikel 290 i EUF-fördraget och till den nya rättsliga ram som är följden av att förordning (EU) nr 182/2011 trätt i kraft samt, där det är lämpligt, en översyn av dessa befogenheters omfattning. Eftersom målen för förordning (EG) nr 577/98 inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (11) För rättssäkerhetens skull är det nödvändigt att denna förordning inte påverkar de förfaranden för antagande av åtgärder som inletts men inte avslutats innan denna förordning träder i kraft.
- (12) Förordning (EG) nr 577/98 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 577/98 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 7c med avseende på justeringar av förteckningen över undersökningsvariabler som anges i den förteckning över 14 grupper med undersökningskarakteristika som avses i punkt 1 i den här artikeln och som blivit nödvändiga på grund av metodernas och

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella bestämmelser för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

begreppens utveckling. En delegerad akt som antagits i enlighet med denna punkt får inte leda till att frivilliga variabler blir obligatoriska. De obligatoriska variabler som ska ingå kontinuerligt ska ingå i de undersökningskarakteristika som avses i punkt 1 a–j, l, m och n i den här artikeln. De variablerna ska ingå i de 94 undersökningskarakteristika. Respektive delegerade akt ska antas senast 15 månader innan undersökningens referensperiod börjar.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 7c med avseende på en förteckning över variabler (nedan kallade *strukturella variabler*), bland de undersökningskarakteristika som anges i punkt 1 i den här artikeln och som endast behöver insamlas som årsgenomsnitt, med användning av en delmängd av oberoende observationer för 52 veckor, i stället för kvartalsgenomsnitt.

2a. Strukturella variabler ska uppfylla villkoret att det relativa medelfelet (utan hänsyn till designeffekten) för en skattning på årsbasis, som representerar minst 1 % av befolkningen i arbetsför ålder, inte överstiger

a) 9 % för medlemsstater med 1–20 miljon(er) invånare, och

b) 5 % för medlemsstater med minst 20 miljoner invånare.

Medlemsstater med mindre än 1 miljon invånare ska undantas från kraven med avseende på det relativa medelfelet, och variablerna ska samlas in för det totala urvalet såvida detta inte uppfyller kraven under a.

För medlemsstater som använder en delmängd av urvalet för insamling av data om strukturella variabler ska den totala delmängden bestå av oberoende observationer, om mer än en undersökningsomgång används.

2b. De årliga totalsummorna från delmängdens och hela urvalets årsgenomsnitt ska stämma överens för sysselsättning, arbetslöshet och icke yrkesaktiv andel av befolkningen fördelat på kön och följande åldersgrupper: 15–24, 25–34, 35–44, 45–54 och 55+.

3. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta kontrollregler, regler om kodifiering av variabler samt förteckningen över principerna för hur frågorna om arbetsmarknadsstatus ska formuleras. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 8.2.”

b) Punkt 4 ska utgå.

2. Följande artiklar ska införas:

”Artikel 7a

Ad hoc-moduler

1. De uppgifter som omnämns i artikel 4.1 får kompletteras med en rad ytterligare karakteristika (nedan kallade *ad hoc-moduler*).

2. Det urval som används för att samla in information om ad hoc-moduler ska också innehålla uppgifter om de strukturella variablerna.

3. Det urval som används för att samla in information om ad hoc-moduler ska uppfylla något av följande villkor:

a) Samla in information om ad hoc-moduler under de 52 referensveckorna och omfattas av samma krav som i artikel 4.2a.

b) Samla in information om ad hoc-moduler i det totala urvalet under minst ett kvartal.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 7c för att fastställa ett treårigt program med ad hoc-moduler. I programmet ska för varje ad hoc-modul anges ämne, förteckning och beskrivning av området med specialiserad information (nedan kallade *ad hoc-undermoduler*), vilket utgör ramen för ad hoc-modulernas tekniska egenskaper som avses i punkt 5 i den här artikeln, samt referensperioden. Programmet ska antas senast 24 månader innan referensperioden för det programmet börjar.

5. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av det program som avses i punkt 4 i den här artikeln ska kommissionen genom genomförandeakter ange ad hoc-modulernas tekniska egenskaper under varje ad hoc-undermodul i enlighet med det område med specialiserad information som avses i den punkten, filter och koder för överföringen av uppgifter samt tidsfristen för överlämnande av resultaten, som får avvika från de tidsfrister som avses i artikel 6. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 8.2.

6. En detaljerad förteckning över de uppgifter som ska samlas in genom en ad hoc-modul ska utarbetas senast tolv månader innan referensperioden för den modulen börjar. En ad hoc-modul ska bestå av högst elva tekniska egenskaper.

Artikel 7b

Finansieringsbestämmelser

Unionen ska tilldela finansiellt stöd till de nationella statistikmyndigheter och andra nationella myndigheter som anges i artikel 5.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 (*) för genomförande av sådana ad hoc-moduler som avses i artikel 7a i denna förordning i enlighet med artikel 16.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 (**) i enlighet med artikel 128.1 andra stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (***) får unionen tilldela bidrag utan förslagsinfordran till dessa nationella statistikmyndigheter och andra nationella myndigheter. Bidragen får ha formen av enhetsbelopp och ska beviljas på villkor att medlemsstaterna verkligen deltar i genomförandet av ad hoc-modulerna.

Artikel 7c

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. När kommissionen utövar de delegerade befogenheterna enligt artiklarna 4.2 och 7a ska den se till att de delegerade akterna inte innebär någon betydande extra börda för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna.

Dessa delegerade akter ska endast antas när de är nödvändiga för att beakta social och ekonomisk utveckling. Dessa delegerade akter ändrar inte frivilligheten när det gäller de begärda uppgifterna.

Kommissionen ska vederbörligen motivera de statistiska åtgärder som föreskrivs i dessa delegerade akter och när det är lämpligt använda information från relevanta sakkunniga baserat på en kostnadseffektivitetsanalys, med en bedömning av uppgiftslämnarbördan och produktionskostnaden, som avses i artikel 14.3 c i förordning (EG) nr 223/2009.

3. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4.2 och 7a ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 18 juli 2014. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
4. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 4.2 och 7a får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4.2 och 7a ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/07 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1296/2013 av den 11 december 2013 om Europeiska unionens program för sysselsättning och social innovation och om ändring av beslut 283/2010/EU om inrättande av ett europeiskt instrument Progress för mikrokrediter för sysselsättning och social delaktighet (EUT L 347, 20.12.2013, s. 238).

(***) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1)."

3. Artikel 8 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för det europeiska statistiksystemet, som inrättats genom förordning (EG) nr 223/2009. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

Artikel 2

Denna förordning ska inte påverka de förfaranden för antagande av åtgärder i enlighet med förordning (EG) nr 577/98 som har inletts men inte avslutats innan 18 juni 2014.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 546/2014**av den 15 maj 2014****om ändring av rådets förordning (EG) nr 718/1999 om en politik för gemenskapens flottkapacitet inom inlandssjöfarten för att främja transporter på de inre vattenvägarna**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 718/1999 ⁽⁴⁾ fastställs unionens politik för flottkapacitet för fartyg som används för transport av gods på inre vattenvägar i medlemsstaterna.
- (2) I samband med att flottorna moderniseras och omstruktureras bör sociala åtgärder planeras, helst i ett tidigt skede, till förmån för alla besättningsmedlemmar, inklusive arbetstagare och fartygsägare som själva bedriver transport, som vill lämna sektorn för inlandssjöfart eller omskola sig för sysselsättning i en annan sektor, liksom åtgärder för att främja skapande av företagsgrupperingar, förbättra kvalifikationerna inom inlandssjöfarten samt främja en anpassning av fartygen till den tekniska utvecklingen, inklusive för att göra dem mera miljövänliga. Den reservfond som har inrättats i varje medlemsstat vars inre vattenvägar är förbundna med inre vattenvägar i en annan medlemsstat och som har en flotta vars tonnage överstiger 100 000 ton, såsom föreskrivs i förordning (EG) nr 718/1999, bör användas för åtgärder som påverkar fartygsägare som själva bedriver transport. Andra specifika fonder som redan finns på unionsnivå kan användas för att stödja verksamhet som bedrivs gemensamt av arbetsmarknadens parter.
- (3) För detta ändamål skulle reservfonderna kunna användas om detta enhälligt begärs av de organisationer som företräder inlandssjöfarten.
- (4) Reservfonderna, som endast består av ekonomiska bidrag från sektorn, har hittills aldrig utnyttjats.
- (5) De åtgärder i samband med moderniseringen av unionsflottan som avses i artikel 8 i förordning (EG) nr 718/1999 gäller endast sociala frågor och en säker arbetsmiljö. Det föreskrivs inga andra typer av stödåtgärder för att skapa förhållanden som är gynnsamma för innovation och miljö.
- (6) De åtgärder som avses i förordning (EG) nr 718/1999 rörande yrkesutbildning eller omskolning är relevanta för alla besättningsmedlemmar som lämnar sektorn, inklusive fartygsägare som själva bedriver transport, och inte bara för dem som betraktas som arbetstagare.
- (7) I förordning (EG) nr 718/1999 föreskrivs åtgärder som uppmuntrar fartygsägare som själva bedriver transport att gå samman i handelsföreningar, men inte åtgärder som stärker de organisationer som företräder inlandssjöfarten på unionsnivå, trots att starkare unionsövergripande organisationer kan bidra till att begränsa fragmenteringen inom sektorn.

⁽¹⁾ Yttrande av den 21 januari 2014 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrande av den 31 januari 2014 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 maj 2014.

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EG) nr 718/1999 av den 29 mars 1999 om en politik för gemenskapens flottkapacitet inom inlandssjöfarten för att främja transporter på de inre vattenvägarna (EGT L 90, 2.4.1999, s. 1).

- (8) Förordning (EG) nr 718/1999 bör kompletteras med åtgärder som syftar till att organisera utbildnings- eller omskolningsprogram för andra besättningsmedlemmar än dem som betraktas som *arbetstagare* och som lämnar branschen, uppmuntra fartygsägare som själva bedriver transport att gå samman i handelsföreningar, stärka branschorganisationer och främja innovation av fartyg och deras anpassning till den tekniska utvecklingen på miljöområdet.
- (9) Kommissionen och medlemsstaterna bör utvidga forskning och innovation inom sektorn för inre sjöfart och i multimodal hamninfrastruktur med hjälp av tillgängliga ekonomiska instrument, inklusive, när så är lämpligt, inom ramen för Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation 2014–2020 (Horisont 2020) ⁽¹⁾ och Fonden för ett sammanlänkat Europa ⁽²⁾, för att därigenom se till att sektorn integreras i multimodala transporter.
- (10) Kommissionen bör stödja åtgärder som syftar till innovation och till anpassning av fartygen på de inre vattenvägarna till tekniska framsteg som gynnar miljön, genom att främja användningen av finansieringsinstrument från befintliga unionsfonder, såsom Fonden för ett sammanlänkat Europa och Horisont 2020; kommissionen bör också föreslå sätt att stärka reservfonderna genom befintliga fonder och genom finansieringsinstrument från Europeiska investeringsbanken.
- (11) Eftersom reservfonder har inrättats genom bidrag från sektorn, bör dessa kunna användas för att anpassa fartygen till de tekniska och miljömässiga krav som antas efter att denna förordning har trätt i kraft, inklusive för att anpassa dem till utvecklingen av europeiska standarder om motorutsläpp, samt för att främja bränsleekonomi, användningen av alternativa bränslen och andra åtgärder för att förbättra luftkvaliteten, och för miljövänliga fartyg, inklusive fartyg som har anpassats till floder.
- (12) Förordning (EG) nr 718/1999 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 8 i förordning (EG) nr 718/1999 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.5 får varje medlemsstat vidta åtgärder för att bland annat

- underlätta för transportörer inom inlandssjöfarten som lämnar branschen att få förtidspension eller att övergå till annan ekonomisk verksamhet, bland annat genom att man tillhandahåller heltäckande information,
- organisera yrkesutbildnings- eller omskolningsprogram för besättningsmedlemmar, inklusive arbetstagare och fartygsägare som själva bedriver transport, som lämnar yrket, samt tillhandahålla relevant information om dessa program,
- förbättra kvalifikationerna inom inlandssjöfarten och kunskaperna om logistik för att säkerställa yrkets utveckling och framtid,
- uppmuntra fartygsägare som själva bedriver transport att gå samman i handelsföreningar och stärka de organisationer som företräder inlandssjöfarten på unionsnivå,
- främja en anpassning av fartygen till den tekniska utvecklingen för att förbättra arbetsvillkoren, inklusive hälso- skyddet, och främja säkerheten på arbetsplatsen,
- uppmuntra innovation när det gäller fartyg och deras anpassning till den tekniska utvecklingen på miljöområdet, inklusive miljövänliga fartyg,
- uppmuntra sätt att öka användningen av reservfonden i kombination med tillgängliga finansieringsinstrument, däribland Horisont 2020 och Fonden för ett sammanlänkat Europa i tillämpliga fall, och med finansieringsinstrument från Europeiska investeringsbanken.”

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1291/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020) och om upphävande av beslut nr 1982/2006/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 104).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU, Euratom) nr 547/2014**av den 15 maj 2014****om ändring av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 322,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av revisionsrättens yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽³⁾ antogs den 25 oktober 2012 och åtföljdes av ett gemensamt uttalande från Europaparlamentet, rådet och kommissionen där institutionerna enades om att se över denna förordning för att ta hänsyn till resultatet av förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2014–2020.
- (2) Efter antagandet av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 ⁽⁵⁾ - och i linje med det gemensamma uttalandet - är det nödvändigt att ändra förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 för att inkludera bestämmelser om överföringar som gäller reserven för katastrofbistånd och projekt som finansieras genom Fonden för ett sammanlänkat Europa.
- (3) Vad gäller reserven för katastrofbistånd har motsvarande anslag förts in i avdelningen *Reserver* i unionens allmänna budget. Därför måste förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ändras för att möjliggöra överföringar till budgetår n+1 av anslag som förts upp i reserven och inte utnyttjats år n.
- (4) Projekt som finansieras genom Fonden för ett sammanlänkat Europa kommer på grund av sin natur i många fall kräva komplexa upphandlingsförfaranden. Därför kan även små förseningar av slutförandet av sådana projekt göra att åtaganden för ett givet budgetår förfaller och undergräver projektens hållbarhet, och därmed även unionens insatser för att modernisera nätverk och infrastrukturer för transport, energi och telekommunikationer. För att förebygga detta bör förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 möjliggöra överföring till nästa budgetår av sådana åtaganden som inte utnyttjats i slutet av budgetåren 2014, 2015 och 2016 när det gäller projekt som finansieras via Fonden för ett sammanlänkat Europa. Överföringarna bör läggas fram för godkännande av Europaparlamentet och rådet.
- (5) Efter antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 ⁽⁶⁾ måste förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ändras för att göra anslag som dragits tillbaka tillgängliga igen för genomförandet av resultatreserven och finansieringsinstrumenten för obegränsade garantier och värdepapperisering till stöd för små och medelstora företag.

⁽¹⁾ EUT C 4, 8.1.2014, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 maj 2014.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för åren 2014–2020 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 884).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012

Förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska läggas till:

”c) belopp som motsvarar åtagandebemyndiganden för reserven för katastrofbistånd.”

ii) Följande stycke ska läggas till:

”De belopp som avses i led c i första stycket får överföras endast till det närmast följande budgetåret.”

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 första stycket c i denna artikel och artikel 14 får anslag som tagits upp i reserven och personalanslag inte överföras. Vid tillämpningen av denna artikel ska personalanslagen innefatta löner, bidrag och andra ersättningar till ledamöter och den personal hos institutionerna som omfattas av tjänsteföreskrifterna.”

2. Rubriken på avdelning II i del 2 ska ersättas med följande:

”AVDELNING II

STRUKTURFONDERNA, SAMMANHÅLLNINGSFONDEN, EUROPEISKA FISKERIFONDEN, EUROPEISKA JORDBRUKSFONDEN FÖR LANDSBYGDSUTVECKLING, FONDER INOM OMRÅDET MED FRIHET, SÄKERHET OCH RÄTTVISA SOM FÖRVALTAS GENOM DELAD FÖRVALTNING SAMT FONDEN FÖR ETT SAMMANLÄNKAT EUROPA”

3. I artikel 178 ska följande punkt läggas till:

”3. De anslag som dragits tillbaka ska göras tillgängliga igen om

a) de anslag som dragits tillbaka kommer från ett program inom systemet för genomförandet av resultatreserven som har upprättats genom artikel 20 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 (*),

b) de anslag som dragits tillbaka kommer från ett program för specifika finansieringsinstrument till stöd för små och medelstora företag efter att medlemsstaterna har avbrutit sitt deltagande i finansieringsinstrumentet, enligt artikel 39.2 sjunde stycket i förordning (EU) nr 1303/2013. (EUT L 347, 20.12.2013, s. 320).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1303/2013 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden samt om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1083/2006”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 178a

Överföringar till efterföljande budgetår av åtagandebemyndiganden avseende Fonden för ett sammanlänkat Europa

1. För budgetåren 2014, 2015 och 2016 får åtagandebemyndiganden för projekt som finansieras genom Fonden för ett sammanlänkat Europa, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 (*), och för vilka ännu inga åtaganden gjorts vid slutet av budgetåret, överföras endast till närmast följande budgetår.

2. Kommissionen ska för Europaparlamentet och rådet lägga fram förslag till överföringar avseende föregående budgetår senast den 15 februari det aktuella budgetåret.
3. Europaparlamentet och rådet, det sistnämnda genom beslut med kvalificerad majoritet, ska överlägga om varje förslag till överföring mellan budgetår senast den 31 mars det aktuella budgetåret.
4. Förslaget till överföringar ska anses vara godkänt inom den period som anges i punkt 3 om något av följande sker:
 - a) Både Europaparlamentet och rådet godkänner förslaget.
 - b) Europaparlamentet eller rådet godkänner förslaget och den andra institutionen vidtar ingen åtgärd.
 - c) Varken Europaparlamentet eller rådet vidtar någon åtgärd eller fattar något beslut om att avslå förslaget.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1316/2013 av den 11 december 2013 om inrättande av Fonden för ett sammanlänkat Europa, om ändring av förordning (EU) nr 913/2010 och om upphävande av förordningarna (EG) nr 680/2007 och (EG) nr 67/2010 (EUT L 348, 20.12.2013, s. 129)."

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande

Gemensamt uttalande om separat ansvarsfrihet för gemensamma företag enligt artikel 209 i budgetförordningen

1. Europaparlamentet, rådet och kommissionen är eniga om att de gemensamma företagen för att kunna dra nytta av förenklade finansiella regler som är bättre anpassade till deras offentlig-privata karaktär, bör inrättas enligt artikel 209 i budgetförordningen.

De är dock också eniga om följande:

- Med tanke på de gemensamma företagens särdrag och nuvarande ställning och för att säkerställa kontinuitet med det sjunde ramprogrammet, bör de gemensamma företagen fortsätta att beviljas separat ansvarsfrihet av Europaparlamentet på rekommendation av rådet. Särskilda undantag från artikel 209 i budgetförordningen ska därför införas i akterna om inrättande av de gemensamma företag som ska bildas inom ramen för Horisont 2020-programmet. Dessa undantag kommer att gälla separat ansvarsfrihet och anpassas ytterligare om så är nödvändigt.
- För att de gemensamma företagen omgående ska kunna dra nytta av de förenklingar som införts i den nya budgetramen, måste kommissionens delegerade förordning av den 30 september 2013 om modellbudgetförordningen för offentlig-privata partnerskap enligt artikel 209 i budgetförordningen träda i kraft.

2. Europaparlamentet och rådet noterar att kommissionen

- kommer att se till att de finansiella reglerna för de gemensamma företagen innehåller undantag från modellbudgetförordningen för offentlig-privata partnerskap så att införandet av bestämmelsen om separat ansvarsfrihet i deras grundläggande akter återspeglas,
 - har för avsikt att föreslå relevanta ändringar av artiklarna 209 och 60.7 i budgetförordningen i samband med den framtida översynen av budgetförordningen.
-

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV